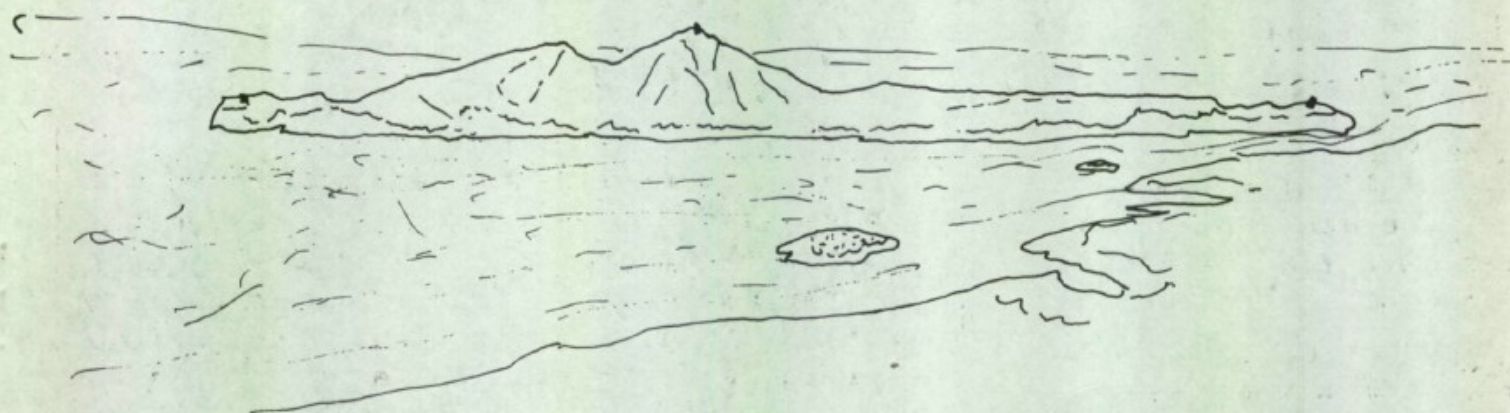

MARÇ
1980

PARIATGE ANDRATX

nº 3

"Dragonera Lliure"

SUMARI:

1-PORTADA
2-EDITORIAL
3-LA GRAN DERROTA
4-EL METGE PELEGRI
5-POESIA I HUMOR
6-CRISIS ENERGETICA

7-CULTURA, CULTURETA I OUAN EN
FRANCO SORTIA EN EL "NO-DO"
8-QUE VOL DIR ANDRATX
9-EL VOLTOR
10-CRITICA TEATRAL
11-DARRERA PAGINA
12-CONTRAPORTADA

PORTADA

Dragonera Lliure
Autor: S. Mener

P A R I A T G E
=====

Nº 3 Març 80
Dipòsit legal PM 583/79.

Edita.-

GRUP CULTURAL BALENGUERA

Caps de redacció.-

Antoni Mir i Salvà
Jaume Bosch i Bover
Sebastià Mener i Parets
Maria Garcia i Suau

Col.laboradors.-

Baltasar Porcel
Gabriel Tomàs
J.B.
Antoni Miralles
Pere-Antoni
Corp Marí
Es Pou d'és Sol

Il.lustrador.-

Sebastià Mener

ELS ARTICLES PUBLICATS EN
AQUESTA REVISTA EXPRESSEN
UNICAMENT L'OPINIO DELS
SEUS AUTORS

Imprimeix.-

Impresrapit de Mallorca
Tel. 21 08 22
Ciutat de Mallorca

Tirada: 200 exemplars
Preu: 50 pts.

EDITORIAL

Hace pocos días desapareció tragicamente una de las primeras figuras mundiales de la naturaleza y de la ecología, el profesor Felix Rodriguez de la Fuente, mientras redaba un programa en Alaska una carrera de perros esquimales para su espacio "El hombre y la Tierra" de RTVE.

Desde que "el amigo Felix" comenzó en televisión interviniendo en el programa "Fin de semana" y a través de sus demás espacios posteriores "Vida salvaje", "El hombre y la tierra", "Fauna Iberica", etc. hizo de la naturaleza y de la ecología, una escuela querida y permanente y en ella nos enseñó todos sus secretos con su pasión de conocimiento de la fauna y de la flora. Todo ello hizo que sus programas de RTVE tuviesen siempre un índice elevado de audiencia y que fuesen considerados por la crítica especializada y por mucha gente de los pocos que tenían algún interés, ya fuese humano o científico.

Su vinculación a Mallorca se resumió en algunas visitas en las que se mostró interesado sobre todo por el "volter" en castellano buitre negro, en vías de extinción y el archipiélago de Cabrera, del que dijo que se debía convertir en un parque natural. Durante estas visitas a nuestra isla mantuvo contactos con el G. O. B. que le mantuvieron al corriente de los problemas ecológicos de Mallorca.

= LA GRAN DERROTA =

Una agradable noticia a grandes titulares salía en los periódicos: "Denegado el proyecto de urbanización de la Dragonera" "Oh, Deu meu que m'hos han fet" "No hi ha dret", seguro que muchas personas en nuestro pueblo debían pensar esto. A estas personas, nuestro más sincero pesame, lo sentimos con todo el alma, para vosotros una gran derrota, para nosotros una gran victoria.

Según muchos, no había nada que hacer, tarde o temprano veríamos la Dragonera urbanizada, destrozada y encima sufrir las sonrisas e ironías (aunque sean muchos no son pueblo entero).

Por ti, Dragonera, muchas personas en nuestro pueblo han sido tratadas de "comunistas" (retjes) sin serlo, nuestro párroco insultado e incluso han intentado "echarlo fuera" y un largo etc... pero por ti, Dragonera, símbolo de nuestra tierra en libertad, no maltratada no destrozada, siempre hemos creído que valía y vale la pena defenderte, aunque algunos hayan pagado o estén pagando las consecuencias de esta gran derrota, para la "elite mayoritaria" en nuestra villa.

Se hicieron conferencias sobre "L'ille" pero siempre los mismos, la referida mayoría no hacía acto de presencia, solo se limitaba a decir "quin beneis", aunque los mismos de siempre no hayamos hecho todo lo que estaba en nuestras manos, al menos se intentó, gracias a los grupos ecologistas y otros, que sin tener fuerza "la han tenido" "per una vegada" nos han demostrado que no hay causa perdida por mucho que lo parezca, nosotros, nos anotamos el "tanto" moralmente, porque es como si fuera nuestro, de todos (menos de vosotros claro esta, este no nos lo concedemos)

En los plenes celebrados en nuestro ayuntamiento nos han demostrado una y otra vez que "nuestros representantes" no se preocupan de lo que nos pertenece, solo de que sus c/c suban más que el "coste de vida" los "centristas" no se inmutaban ante un problema tan grave, los "izquierdistas" se lamentaban de que ya no había nada que hacer, para ellos la causa estaba perdida y lo menos que podían hacer "todos juntitos" como buenos hermanos, era aprovecharse de las circunstancias y sacar en todo lo posible una buena tajada, pero nos quieren demostrar que esto no es cierto, ya que en el último pleno, se acordó no aceptar seis millones de pesetas (6.000.000) de PAMESA, para mejoras en el pueblo (decía el escrito) ¡nosotros! lo creemos (ja).

Nuestra gran victoria ha callado muchas bocas, me pregunte yo ¿ en que estaban pensando ? pues su silencio, parece silencio de venganza.

Tu, Dragonera, eres símbolo y estandarte de nuestros ideales, ahora, con más fuerza que nunca, defenderemos nuestra causa (por muy perdida que parezca).

Y yo, podré volar con entera libertad y en tus tierras mis fatigas pesar.

CORP MARI

EL METGE PELEGRI (III)

BALTASAR PORCEL

Es curiós: temps enrera subsistien, a la casa parroquial d'Andratx alguns vells llibres del pare Antonio José Rodriguez, en els quals figurava, escrit a mà: "Propietat de J.A. Obrador i Soler, pvre.". És a dir, Rodriguez el famós mestre de Veruela, llumener de la primera meitat del segle de les llums, en opinió de Menendez Pelayo. Llumener que, en el seu llibre "Palestra crítico-médica", negava, per exemple, l'existència de l'aire, adduint com a prova principal que la Biblia no el cita quan detalla la creació del món.

Quina depressió, quina desalentada fúria no patiria el metge Pelegrí per a qui el "tractat dels aires, les aigües i els llocs", del diví Hipòcrates, era el llibre de capçalera? Sospito que don Miquel, contemplant a l'altra banda de la vall la mola enorme d l'església andritxela, devia moure amargament el cap. Sobre la taula, una quartilla a mig escriure. Les darreres paraules de la qual deuria rellegir: "... la nostra atmosfera, quan es troba carregada d'impures i nocives particules", i continuaria, després de posar-hi punt i coma: "ells, amb llur presència, fan que els vegetals ...". Sí, perquè l'aire i els vents existien, allí estaven omplint i removent l'espai davant el pujol d'Es Campets. Don Miquel escrivia, entre la perfumada primavera: "Solo tengo observada una enfermedad que la constituye mas propia y particular de esta villa que de las demás, atendidas sus circunstancias y mayor numero de individuos que la padecen, qual es, la melancolía y sus especies, de modo que estoy en la creencia que cotejados todos los individuos que la padecen en los demás lugares y pueblos de la isla, con los que la padecen en esta villa, se verá, que excede su numero. No penseis que sea esto exageración mia que a no manifestarlo los funestisimos estragos efectos todos de esta dolencia que de 15 años a esta parte han sucedido en naturales de esta villa sobraría al ver el numero que en el día la padecen, en tanto que me atrevo a decir que mas de la tercera parte de sus naturales no están exentos de este contagio, si se examinan con reflexión sus echos i circunstancia.

"Y si bien de lo que hasta aqui dicho se podría facilmente deducir poderosas causas, suficientes para producir esta enfermedad. Pero como estas solas no las considero suficientes, atendido a que no faltan millas de individuos en esta isla de higual temperamento y peores circunstancias en el comer, dormir y demás, sin que les haya notado en lo mas mínimo indicio de semejante enfermedad, por esto juzgo el que ha de haver otra mas particular y peregrina que o bien detenida en el Ayre Atmosférico por las exalaciones de su propio veneno o bien trasladadas por los vientos de otros parages, las unidas con las del propio lugar que nadantes se mantienen e introduciendose por la respiración y comida en sus máquinas y hallandolas dispuestas causen estos morbosos desordenes. Como las ignoro: Espere que alguno de mas sublime ingenio, quales son todos mis amados Consecios, me darán luces. Y para que con mas acierto lo puedan practicar les insinuo algo de sus Ayres y Vientos, como y también lo que son y los efectos que causan en la brevedad posible.

"Es el Ayre: un fluido tenuisimo, invisible, grave, elastico, penetrante, disolvente, el mas necesario para la conservación de la vida y en general menstuo y depósito de los efluvios y exalaciones de todos los cuerpos de los tres Reynos(y mas en particular de lo adqueo e igneo) el que no solo ocupa toda la cavidad que media entre cielo y tierra, sino que rodea y comprime a todo el Globo terráqueo, siendo varias las opiniones entre los autores sobre señalar su altura, y mas entre los modernos, pues unos la dilatan a tres millas, y otros a menos, considerando aquellos inmensos espacios llenos de un fluido etéreo aquilísimo ...".

(continuarà)

POESIA

El amor canta por todos,
puro amor que ama la vida,
que descansa en brazos desconocidos
y se divierte con nosotros.

Tierna palabra que muere en lejanía,
sólo el deseo no muere; prácticamente,
amor es flor que -tenue- tiritita
en el jardín del sueño y la mente.

Amar encuentros siempre aviva
el deseo de un presente sabroso,
y una sutil melancolía
que lo invade casi todo:

Menos el encuentro, que rezuma realidad,
que mata el deseo de un presente sabroso,
y cuando la ves, dices: encuentro, ten piedad,
mi encuentro, en mi sueño era otro.

Amor ancestral, nacido de miradas
que largos caminos emprendieron;
te amo, encuentro... ¿Me amas?
En las sombras, sendos sueños, se perdieron.

ANTONI MIRALLES

HUMOR

¡ LI FOU DONADA UNA COMPANYYA QUE
LI DISTRAGUÉS LES CABÒRIES.

SÍ NO EM
DONEU UN LLIBRE
AMB LES INSTRUCCIONS,
NO SÉ COM FUNCIONA,
AIXÒ!...

CRISIS ENERGETICA (II)

Para terminar sería interesante repasar unas notas del libro "Modelo Energético de Tránsito" que, como respuesta ecologista al P.E.N. han escrito un conjunto de especialistas miembros de la Comisión de Energía y Recursos A.E.P.D.E.N. amigos de la tierra:- "A la hora de ponernos a elaborar el presente estudio, nos animaba el convencimiento de que el dilema que pone al ciudadano en la tesitura de escoger entre la rápida expresión de las tecnologías energéticas duras centralizadas y sofisticadas (que hoy se materializa en la batalla nuclear) o el camino inmediato (paro masivo y vuelta a las cavernas) es falso y se sitúa no al nivel científico, sino al político y claramente demagógico. En este sentido, ha bastado con un repaso a las cifras del Plan Energético Nacional 78, cotejadas con las estadísticas existentes sobre las disponibilidades en recursos energéticos convencionales propios, para evidenciar que el Plan del Gobierno opta de entre las diversas salidas posibles por aquella que más beneficia al capital privado (Electricas y Banca), y al Estado como aparato centralizador y de control, y que más perjudica al ciudadano: Todo el P.E.N.-78 está encaminado a justificar la necesidad de la nuclearización de España, y lo más grave de todo es que ésta "salida" es el inicio de un viaje sin retorno. La nuclearización de una sociedad es una opción irreversible una vez emprendida.

Frente a ésta política nosotros proponemos el "Modelo Energético de Tránsito" que se diferencia del oficial en tres cuestiones fundamentales: prescinde de la energía nuclear, por considerar que no solo no resuelve la crisis energética, sino que por el contrario implicaría a toda la sociedad en una crisis permanente y destructiva; propone un plan de aprovechamiento integral de las fuentes energéticas convencionales para el período de tránsito, e induce el consumo creciente de las fuentes inagotables de energía (procedentes del sol). Todo ello sin necesidad de reducir el nivel de consumo y con un notable mejoramiento de lo que se entiende por calidad de la vida; es decir consumiendo mejor.

En resumen, nuestro análisis de la situación es el siguiente: hoy disponemos de una cantidad limitada de energías no renovables en las que basamos todo el sistema de producción y distribución de bienes. Las previsiones sitúan el agotamiento de estas reservas de energías posibles en un punto no muy lejano en el tiempo, que se aproxima a nosotros con mayor velocidad según aceleramos el "crecimiento económico". Nuestra tesis es que si no aprovechamos estas reservas para abrir una vía de cambio hacia un sistema estructurado en torno a energías renovables (y en este sentido lo llamamos modelo de tránsito) cuando queramos dar marcha atrás será demasiado tarde, habremos perdido el último tren.

Nuestra crítica, decimos apunta hacia un modelo de sociedad nueva; lleva implícita la alternativa. Frente a la opción "desarrollista" del P.E.N. que erróneamente identifica derroche de energía con nivel de vida y centralización de recursos con aprovechamientos (ambos supuestos son absolutamente falsos), nosotros decimos que hay que garantizar a medio y largo plazo el nivel de vida y el desarrollo equilibrado, a base del mínimo consumo de energía necesario y que este consumo debe consistir en un "aprovechamiento Blanco" de la energía, es decir apoyados en flujos renovables, diversos y desneutralizados, tal y como se presentan en la Naturaleza; a través de tecnologías relativamente simples y accesibles adaptadas tanto en magnitud como en distribución geográfica a las necesidades del usuario y del uso final.

Pere-Antoni

CULTURA , CULTURETA I QUAN EN FRANCO SORTIA EN EL "NO-DO"

Quan va néixer l'"AGARA" (fa vint anys) m'admirava de contemplar un públic (el bo i millor de la nostra societat) esventrant-se de riure a cada frase feta, com podia esser: "...estira que el bot fa aigo!", "als coixos els conec d'asseguts!", "morta la moixa i els moixons!". Per aplaudir al final de manera rabiosa als actors, els quals podieu veure després passejar pel carrer amb el pit ben inflat, com el qui fa una cosa important, importantíssima.

Aleshores en Franco sortia en el "NO-DO" (sortia a tots, l'home petit i grassonet) i tot ens semblava bé. Quina angoixa la vida de llavors! Hom creia —i mantenia l'esperança— que aquella gairebé magnífica interpretació i direcció, aquell esforç mental, seria més prest o més tard posat al servei d'una cultura més rigorosa i coherent. Semblava que els seus homes havien de tenir més ambició, que evolucionarien amb les exigències culturals que el temps imposa a tota societat moderna. No va ésser així, se cansaren, es disolgueren. Bé, de fet la primera "AGARA" va complir. Els que l'han volguda continuar, després d'uns anys d'apagament, i per desgràcia amb menys encert, no han fet més que copiar, repetir, aquelles primeres obres que avui ja no fan riure a ningú que tenguí una mica de sentit comú. Que agradin o no agradin, que siguin seguides per un públic fidel, que la gent que ho fa s'hi divertesqui, és en tot cas figures d'un altre sostre.

El que ningú gosarà a discutir-me, es que el nostre moviment teatral continua encallat en els anys que en Franco sortia en el "NO-DO" (sempre carregat de medalles i sota pal·li).

Hi ha dues coses a creure: o bé es veuen incapaços de realitzar un teatre més desenvolupat, modern, o bé ja l'esquiven de primera mà per raons que desconec. ¿Què hi diu a tot això el seu director artístic Pep Borràs, que és alhora, com home d'UCD, president de Cultura de la comissió de l'ajuntament?. Si ell creu que aquesta es la feina acceptable que s'hauria de fer, (conformisme que sembla imperà alhora en l'UCD local d'ençà que està en el poder, que no dona ni una passa envant ni una passa enrera) en els altres aspectes de la vida cultural andritxola, o sigui, de mantenir-nos encallats al bassot de fa vint anys, hi ha per pensar que qualsevol dia tornaren anar a genollar-nos davant un Mes de Maria, els falengistes a cantar el cara al sol el 18 de juliol, i a la pròxima setmana Santa qui sap si s'encaparraran en tornar a fer sortir la processó. No es queixen que els ases han deixat de ser beneïts per Sant Antoni?. Menys mal que en el cine, les "pistoles", han estat canviades per les dones despullades. Fins avui, és en l'únic que hem avançat.

I vosté em dirà: que vols que facin ?

D'això, en parlarem el pròxim número de

"PARIATGE"

Gabriel Tomàs

Que vol dir Andratx ?

Diverses han estat les etimologies propasades per explicar l'origen i significat del mot Andratx. Desgraciadament les opinions han estat més fantasioses que sèries i fonamentades. Opinió que proliferaren quan la polèmica surgida per la normalització del topònim.

Si hi ha una persona que en sap una estona llarga d'etimologia de les paraules de les llengües romàniques és Jean Coromines, " Pontifex Maximus" en la matèria, que suava, i a una edat avançada i després d'haver-hi treballat tota la seva vida s'ha decidit a publicar el Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana.

A la fi podem comptar amb una aportació sèria i un criteri fiable d'una autoritat indiscutible.

En el primer volum de la seva obra Coromines registra el mot Andratx i d'una forma densa ens vé a dir que:

- El mot Andratx ja figura en la Crònica de Jaume I
- Que sembla que hi ha altres testimonis del temps dels mores amb -ntr-.
- I tenint en compte que a la costa andritxola hi ha coves i avencs.
- El mot pot venir de ANTRA=cavernes, si bé amb un doble signe de plural donant ANTRAS.
- ANTRAS és un mot que científicament es pot assegurar que ha existit però que no ha estat documentat.
- Antras, en àrab antrās, presenta un trasllat de l'accent i el pas a -tx-; fenomen corrent en la toponímia balear: Biniparratx, Crestatx, Pertinatx, Refaubetx, Aïltx, Bálitx, Calderitx, Castellitx, Càrritx, Corritx, Costitx, Fartáritx, Favaritx, Felanitx, Llinaritx, Mortitx, Pasteritx, Tacaritx, Terralítx, Tertix, Turritx, Váritx, Albercutx, Almallutx, Cucurutx, Cugullutx, Ferrutx, Fernalutx, Hortalutx, i els derivats Andritxel, Ferruxet, Ferrutxelles, Llebetxi, Marratxí, Meritxet, Parratxí, Portixel, Portixelet i Terratxí.
- Andratx té un homònim mossàrab en el nom del poble gascò pirinenc d'Antras en el Coserans (Arieja, distr. Saint Girens) prop del qual hi ha diverses coves.
- Són fantasioses les etimologies que volen que Andratx sia:
 - a) d'origen cèltic.
 - b) igualar-lo amb el castellà andraje, mot que no té etimologia àrabe com s'ha dit.
 - c) relacionar-lo amb el topònim Andarax de les Alpujarras.

Fins aquí l'esplanació del sucés text de Coromines confiant sia d'interès per a tots.

J.B.

"ENDRAYG"
"Andrayg"
"EN RAIG"
"ANDRAIXO"
"ANDRAIX"
"ANDRAITX"
"andrag"
"ANDRATX"

// EL VOLTOR //

El voltor negre es l'especie més gran d'Europa. L'ala es vertaderament gegantina, ja que arriba a superar dos metres i mig d'envergadura total. El pes és d'uns vuit quiles, arribant als dotze després d'una atipada de carnatge. No és fàcilment confusible, però alguns principiants dubten amb el corb, molt més petit, de coa més llarga i vol més viu.

Per observar el voltor negre, cal visitar les zones de muntanya, especialment els voltants del Puig Major, o els cimals entre Lluc i Pellença. Si be, es pot tenir sort i observar-lo desde la carretera, resulta més aconsellable pujar al puig Tomir, o fer una volta per el puig de Massanella. Lo més probable, es veure'l en solitari, o en parella. Sempre silencios se deixa anar amb un planeig magnífic, tallat, si li falla el suport del vent, per un profundíssima calada d'ales.

Es important notar que la silueta pot canviar amb el vent: quan el du de coa, es un immens rectangle; si el duu de bec, el volter replega les ales, semblant un mica a una enorme rata-pinyada.

Quan el volter es mostra més espectacular és a l'epoca de zel, ja pel novembre i desembre, amants primerencs dins el mon dels aucells. La parella vola molt junta i les trebades sobre la zona dels rius és transformen en batalles incruentes: un cap d'arpes, es l'enfrontament. Pot tenir lloc, ritualitzat, entre els components d'una mateixa cella. Un d'ells vola damunt l'altre, una mica darrera i més alt, esten les cames i pica sobre l'altre. El d'abaix se gira i estén cap al cel les poderoses arpès grises. Per un moment, les ungles se cepegen, i de vegades s'agafen i cauen una partida de metres donant voltes, fins que és tornen amollar.

El niu és una enorme plataforma de metre i mig de diàmetre, de vegades més, sobre un pi, a un penya-segat, utilitzat lustre rera lustre. El fenomen, freqüent entre les aus de premsa, de tenir més d'un niu i utilitzar-los alternadament hi ha qui diu que és perquè no s'hi acumulin massa paràsits.

Avui el volter és tot un símbol per als proteccionistes de les Balears. La població es molt reduïda, entre 30 i 40 exemplars. Fa pocs anys un nucli, que habitava entre Esporles i Puigpunyent, va desaparèixer quant va ésser asfaltada la carretera de la Vall de Superna. Cada any suren dos o tres polls, però alguns voltors segueixen caient per les escopetades dels furtius.

Encara queda molta feina per donar a l'especie com a segura a Mallorca de cara al futur.

Per acabar, llegiu aquests versos d'en Costa i Lliebera:

Quan lluny, damunt les ones, reneix la llum divina,
no canta per ses branques l'aucell que encativam;
lo crit sublime escolte de l'àguila marina,
o del voltor que puja sent l'ale gegantina
remoure son fullam.

Extracte del llibre
de Joan Mayol Serra
"Els aucells de les Balears"

Critica Teatral

Dissabte dia 15 al teatre Argenti d'Andratx el grup de Teatre AGARA, va representar l'obra original d'en Martí Mayol Moragues, "A on anam", amb gran assistència de públic, com ja es habitual a les seves representacions.

En quant al contingut de l'obra, podríem dir que està centrada en un tema que, ara, a un moment en el qual la gent començava a tenir clars alguns conceptes sobre la problemàtica generacional, ens enfoca el problema com una primícia, lo qual es pot considerar una regressió cap al punt de partida, cosa que, en qualsevol cas, es pot calificar de negativa.

Tenint en compte que es tracta d'una obra còmique, l'estil de l'autor deixa bastant que desitjar, ja que degut als recursos utilitzats, resulta una obra llarga, lenta, reiterativa i monòtona, això dona lloc a un estacionament quasi total d'el curs de l'obra principalment durant el primer i segon acte.

Se mos vol donar una visió de la dona actual molt negativa, que en lloc de avançar cap a la seva realització com a persona, torna enrera cap als canons antics, cosa que queda demostrada, amb el final i conclusió de l'obra en especial el cas del personatge de "Cuca", tot això partint d'un concepte equivocat per part de l'autor de lo que és una dona actualment, tenint en compte que s'agafa per això un "prototipo" de lo que és una dona jove avui en dia, quan el concepte es troba prou enfora de la realitat.

En quant a l'interpretació, podem destacar la de Margalida Ensenyat ("Donya Elisenda"), que demostre un saber estar damunt un escenari i gran domini de l'interpretació. N'Antonia Aina Bestard ("Cuca") que dona en tot moment la mida del seu personatge; en Pere Joan Pujol ("Pep") d'el qual podem destacar la seva correcta vocalització i que, malgrat la seva manca d'experiència, pot donar molt de sí; na Margalida Moner ("Donya Sinta") que amb el seu retorn al grup, ha demostrat la seva valia de sempre...etc.

En resum, l'interpretació es pot calificar de bastant correcta, fins al punt de "salvar" l'èxit de l'obra.

Finalment la direcció i escenografia de l'obra, en general, es pot calificar de acceptable, malgrat bastantes deficiències d'audició tenint en compte l'amplitud d'el local.

Després d'això, havent demostrat que AGARA conte amb bons actors i un incondicional públic, ens cal demanar:

¿Quant es decidirà aquest grup andritxol de teatre a fer representacions amb un contingut de més vigència, considerant les exigències del temps actual?

"ES POU D'ES SOL"

Concurso

En el próximo mes de abril se repartirán entre los escolares interesados en participar en el II Concurs de redacció Baltasar Perce, las bases de dicho certamen, organizado por el Grup Cultural Balenguera de Andratx.

Ouan ...?

- Quan es que es poble s'interessera més per lo que es decideix a s'ajuntament que tots votarem ?
- Quan deixarem de pensar que Andratx està a s'altura dels altres pobles de Mallorca perquè s'equip de futbol juga a 3ª divisió ?
- Quan sirá que els veïnats de Sa Coma obtendran resposta a ses peticions que han fet tantes vegades a s'ajuntament ?
- Quan de temps es molestará a n'els veïnats de s'urbanització de San Mas amb es mercat dels dimecres ?
- Quan s'escollará a s'associació de Pares d'alumnes en ses peticions referents a ses escoles nacionals e públiques.

XAFARDER

Todo el mundo se queja del cierre de las gasolineras los domingos, y en cambio nadie se ocupa de farmacias, médicos, y cosa mas necesarias.

& \$ & \$ & \$ & \$ & \$ & \$ &

Actualmente se esta jugando en las escuelas de San Perre el campeonato de Mallorca de Ajedrez en la categorías de primera, segunda y juvenil, no respondiendo los jugadores locales a las esperanzas que en ellos se pusieron.

& \$ & \$ & \$ & \$ & \$ & \$ &

Los días 15 y 16 se realizó una acampada en el monasterio de LA TRAPA organizada por el Grup Cultural Balenguera a la que asistieron una decena de personas, sumandose en una excursión del día 16 organizada por el mismo grupo cultural una quinzena mas de personas.

Hay en día ya no se puede ir de excursión por la montaña sin que te encuentres basura por todas partes. Deberian saber dichos señores que se dedican a ensuciar la montaña que todos deseamos verla en todos los momentos natural y pura.

& \$ & \$ & \$ & \$ & \$ & \$ &

Cada día es mas necesario que se empleen contenedores de basura en las esquinas de las calles para no dejar cada vez que esta se recoge, la mitad de ella en la calle.

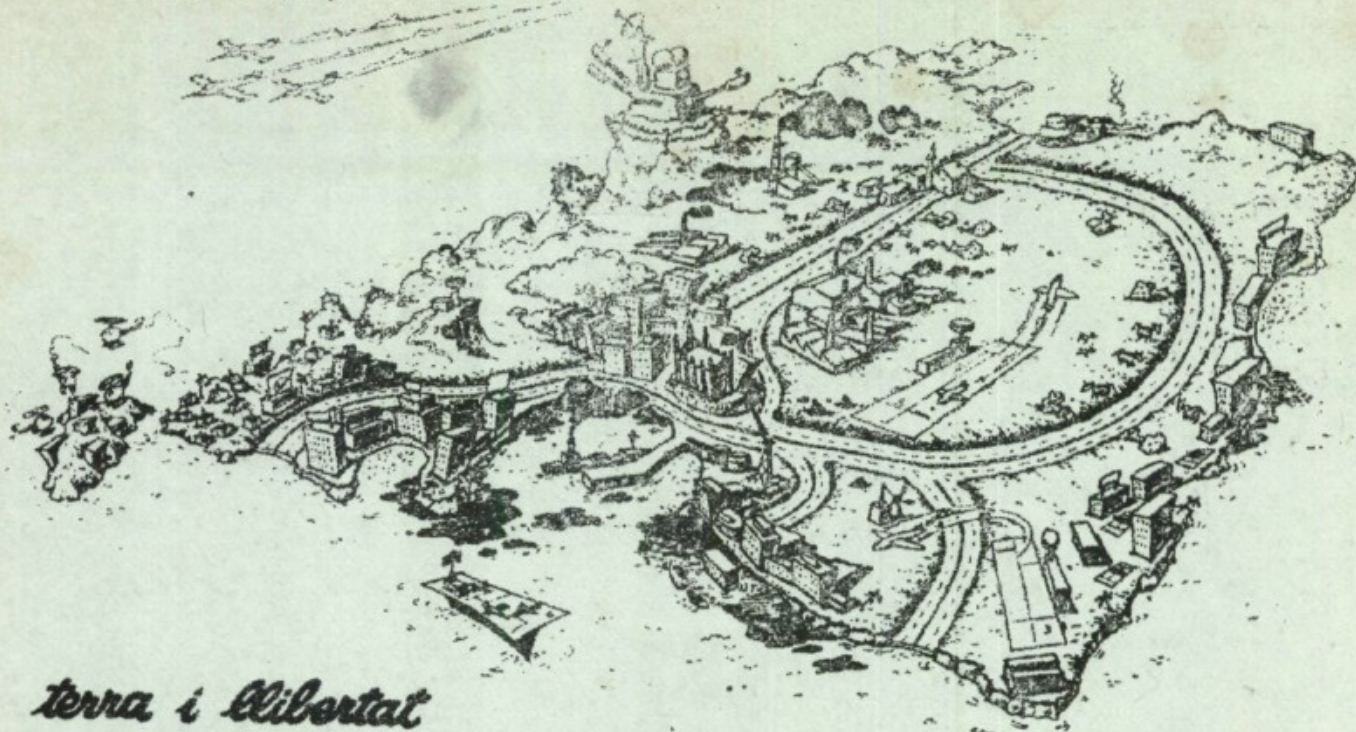
& \$ & \$ & \$ & \$ & \$ & \$ &

Recordando de años pasados el olor pestilente del torrente del Puerto, se espera con inquietud la llegada del verano para ver si el problema esta solucionado o continua siendo el gran problema de nuestro consistorio.

LLEGIU PARIATGE
GRUP CULTURAL BALENGUERA

AIXO 'JA COMENÇA A SER AIXÍ

que vol aquesta gent?

terra i llibertat

CAIXA D'ESTALVIS
DE LES BALEARS
"SA NOSTRA"

CAJA DE PENSIONES "la Caixa"

PROGRAMA DE SETMANA SANTA -- PARROQUIA D'ANDRATX

- 30 de març - Diumenge de Rams - A les 11h. bendició de Rams i Missa, amb intervenció dels Petits Chanteurs de Versailles.
- 31 de març - Dilluns Sant - A les 19h. Missa amb Homilia.
- 1 d'abril - Dimarts Sant - " . Missa amb Homilia.
- 2 d'abril - Dimecres Sant- " . Acte Penitencial.
- 3 d'abril - Dijous Sant - " . Missa del Sant Sopar.
Quedarà el Santíssim exposat fins a les 11'30h. del vespre.
- 4 d'abril - Divendres Sant- A les 19h. Cel.lebració Litúrgica de la mort del Senyor.
- 5 d'abril - A les 23h. Vigília Pasqual.